

30. april 2012

Endelig besvarelse af forsvarsudvalgsspørgsmål nr. 171 stillet af folketingsmedlem Gitte Lillelund Bech, V.

Spørgsmål nr. 171:

Ministeren bedes oversende forswarets politik vedr. kønskrænkende adfærd samt redegøre for, hvor mange sager om kønskrænkende adfærd, der har været i forsvaret de seneste 10 år.

Endeligt svar:

Forsvarskommandoen er anmodet om at opgøre antallet af sager om kønskrænkende adfærd til brug for Forsvarsministeriets opfølgende svar på spørgsmålet, der blev besvaret delvist den 22. marts 2012. I det foreløbige svar oplystes det, at forsvaret ikke har foretaget en særskilt registrering af sager om kønskrænkende adfærd, men at antallet af sådanne sager siden 2007 nu ville blive opgjort med henblik på at besvare spørgsmålet.

Forsvarskommandoen har nu supplerende oplyst følgende:

"Forsvarets Personeltjeneste har siden 2007 registreret antallet af sager om klager over krænkende adfærd. Der har dog ikke været foretaget en særskilt registrering af sager om kønskrænkende adfærd. I anledning af Forsvarsudvalgets spørgsmål nr. 171 har Forsvarets Personeltjeneste imidlertid opgjort de sager, der specifikt vedrører kønskrænkende adfærd.

Ved opgørelsen er følgende overordnede definition af kønskrænkende adfærd lagt til grund:

"Kønskrænkende adfærd omfatter adfærd af seksuel karakter eller anden kønsbestemt adfærd, der krænker kvinders og mænds værdighed på arbejdspladsen."

Antallet af registrerede sager om klager vedrørende kønskrænkende adfærd fordeler sig således:

2007: 1 sag
2008: 2 sager
2009: 1 sag
2010: 3 sager
2011: 0 sager
2012: 0 sager

Der skal supplerende oplyses, at forsvaret siden 2003 har lavet en optælling af henvendelser fra medarbejdere vedrørende hændelser om eventuelt krænkende adfærd. I perioden 2003 til primo 2005 skulle forsvarets myndigheder indrapportere antallet af hændelser relateret til kønskrænkende adfærd. Fra primo 2005 baserer antallet af hændelser sig på simpel optælling ved organisationen af personlige rådgivere. Der knytter sig imidlertid generelt en vis usikkerhed til grundlaget for optællingen af disse hændelser. Dette skyldes bl.a., at organisationen af personlige rådgivere som sådan ikke behandler sager, men er en gruppe af personer, som medarbejderne kan henvende sig til uforpligtende og anonymt. Det betyder, at der ved henvendelserne ikke tages notater eller etableres sager i mere traditionel forstand, ligesom der i rådgivernes optælling ikke er foretaget en differentiering af typen af eventuel krænkende adfærd. Det kan derfor ikke opgøres, i hvilket omfang disse hændelser har ført til, at der er blevet indgivet en egentlig klage, jf. ovenstående tal, om krænkende adfærd.”